

πριν νά τὸ φθάσῃ μία χεὶρ ἀπὸ τὸ παράθυρόν του ἤνοιξε τὴν θύραν τοῦ ὀχήματος, καὶ ἀνεπήδησεν ἡ Λουκία, καὶ κατόπιν αὐτῆς ἡ Ἰωάννα.

«ὦ,» ἐφώνησεν ἡ Λουκία τρέχουσα ἀφόβως πρὸς αὐτοὺς, «ὦ, Θωμᾶ, Ἐλένη, πόσον ἐμεγαλώσατε σεῖς!»

Καὶ εὐθὺς εὐρέθη εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς μητρός της· καὶ καθὼς ἡ μήτηρ της ἐφώνησεν, «ὦ Θεὸς νὰ σὲ εὐλογήσῃ, κόρη μου,» ἡ Λουκία εἶπεν,

«Ἐστοχαζόμεν ὅτι ποτὲ δὲν ἤθελον δυνηθῆν νὰ ἴδω πλεον τὸ γλυκὺ καὶ ἠλαρὸν αὐτὸ βλέμμα σου.»

Καὶ ἔπειτα ῥίψασα ἐν βλέμμα πρὸς τὸν πατέρα της, ἐφώνησεν,

«ὦ πατέρ, ὅταν ἐπέστρεψας ἀπὸ τὸ ταξίδιον δὲν ἤμπόρου νὰ σὲ ἴδω· ἀλλὰ τώρα...»

Καὶ, ἀφοῦ τὸν ἐκύτταξε πολὺ καὶ μὲ προσοχὴν εἰς τὸ πρόσωπον, δάκρυα χαρᾶς κατέρρευσαν εἰς τὰ φορέματά της.

Ἄλλ' εἰς τὸν καιρὸν τοῦτον εἶχε πλησιάσει ἡ Ἰωάννα, καὶ κυττάξασα εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς της εἶπε,

«Διατί κλαίεις, Λουκία; ἐστοχαζόμεν ὅτι ἦσο εἰς χαρὰν σήμερον.»

«ὦ, εἶμαι τῇ ἀληθείᾳ εἶμαι,» εἶπεν ἡ Λουκία. «Μήτηρ, ἐνῶ ἤρχόμεθα ὁ Ἰατρὸς συχνὰ μ' ἔκαμνε νὰ βλέπω, καὶ εἶδα τὰ δένδρα, καὶ τοὺς ἀνθρώπους, καὶ τὰ ἄλογα καὶ κάθε τι. Καὶ τώρα ἐδῶ ὅλα φαίνονται καθὼς εἶναι· ὦ, πόσον καλὸν εἶναι νὰ ἐμπορῆ νὰ βλέπῃ τις!»

«Ἄλλὰ ποῦ εἶναι ὁ καλὸς Ἰατρὸς, καὶ ἡ Κυρία του;» ἠρώτησεν ὁ πατήρ των.

«Δὲν ἤθελαν νὰ ταράξωσιν τὴν εὐτυχὴ συναπάντησίν μας, καὶ ἐκεῖ ὅπου ἀρχίζει ἡ σειρά τῶν δένδρων ἐξῆλθον ἀπὸ τὴν ἀμαξάν καὶ ἔρχονται περὶ διὰ τοῦ ἀγροῦ.»

Πόσον γρήγορα ὑπῆγαν τότε νὰ τοὺς προῦπαντήσωσι! Καὶ πῶς τὰ παιδιά ἐφίλουσαν τὰς χεῖρας τοῦ Ἰατροῦ, καὶ τὸν εὐχαρίστουν ἀδιακόπως! Καὶ μὲ ποίαν τρυφερότητα τὸν ἔφεραν εἰς τὴν οἰκίαν. Καὶ πῶς ἔτρεξαν νὰ τῷ φέρωσιν ὀπωρικά, καὶ γλυκύσματα, καὶ γάλα, καὶ ὅ,τι ἄλλο εἶχον εἰς τὸν οἶκον! Ἐνόμιζον ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ τὸν εὐχαριστήσωσιν ἀρκούντως, διότι ἰάτρευσε τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς Λουκίας.

Καὶ τώρα, μικροὶ μου ἀναγνώσται, ὁ Θεὸς σὰς ἔδωκεν ὀφθαλμοὺς διὰ νὰ βλέπητε, καὶ τοῦτο χωρὶς νὰ ὑποφέρετε παντελῶς πόνον· σὰς ἔπλασεν ἰκανοὺς καὶ ἴ ἀκούετε, καὶ νὰ δοφραίνεσθε, καὶ νὰ κινήσθε, καὶ νὰ συλλογίζεσθε, καὶ νὰ αἰσθάνεσθε· ἡ ἀγαθότης αὐτοῦ πρὸς ἐσὰς εἶναι πολὺ περισσότερα ἀπὸ τοῦ καλοῦ ἱατροῦ πρὸς τὴν Λουκίαν. Ἀγαπάτε λοιπὸν καὶ ὑπακούετε αὐτόν.

Τ Ε Λ Ο Σ.

Θηριομαχία.

Μεταῦ τῶν ἄλλων βαρβάρων θεαμάτων, τὰ ὅποια ἐχαρκτηρίζον τοὺς ἀρχαίους Ῥωμαίους, ἦσαν καὶ αἱ λεγόμεναι θηριομαχίαι. Αὗται ἐγίνοντο ἐντὸς τοῦ ἀπεράντου ἀμφιθεάτρου, τὸ ὅποιον ἐχρησίμευε καὶ εἰς ἄλλους σκοποὺς.

Σκοπὸς τῶν παραστάσεων τούτων ἦτο νὰ εὐχαριστήσωσι τὸν λαὸν τῆς Ῥώμης διὰ τῆς ἐπιδείξεως θηρίων σπανίων ζώωντων εἰς ἄλλας χώρας, καὶ διὰ τῆς πάλης αὐτῶν πρὸς ἄλληλα, ἢ καὶ πρὸς ἀνθρώπους καταδεδικασμένους εἰς θάνατον.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐξωδεύοντο μεγάλοι ποσότητες χρημάτων καὶ ἐνησχολεῖτο μέγας ἀριθμὸς κυνηγῶν πρὸς σύλληψιν καὶ μεταφορὰν εἰς Ῥώμην ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τοῦ ἀπεράντου Ῥωμαϊκοῦ Κράτους παντοειδῶν θηρίων· ὡς λ. χ. λεόντων, τίγρεων, πανθήρων, ἐλεφάντων, λύκων, ἀγρίων γαλῶν, ταύρων, ἀγριοχοίρων, δαινῶν, ἄρκτων κλπ. Ἰστορεῖται ὅτι ἐπὶ τοῦ Ἀυτοκράτορος Τραϊανοῦ ἐφονεύθησαν εἰς τὸ ἀμφιθέατρον περὶ τὰς 44,000 θηρίων ἐντὸς τεσσάρων μηνῶν, καθ' οὓς ἐτελοῦντο ἑορταὶ καὶ πανηγύρεις πρὸς τιμὴν τῶν νικῶν του κατὰ τῶν Δακῶν!

Πρὸς περισσότεραν ἐπίδειξιν, τὰ εἰς τὸ ἀμφιθέατρον εἰσαγόμενα θηρία ἐστολιζόντο πολυτελῶς. Ἐνίοτε ἐκρεμῶντο ἐπὶ τῶν νώτων των ποικιλόχροισ ταινίαι, ἢ φύλλα χρυσοῦ, ἄλλοτε δ' ἐβάφοντο μὲ ποικίλα χρώματα τὰ διάφορα μέρη τοῦ σώματός των.

Τόσῃ δ' ἐπιτηδεύτητᾳ εἶχον ἀποκτήσει οἱ Ῥωμαῖοι πρὸς ἐξημέρωσιν τῶν θηρίων τούτων, ὥστε εἰς πολλὰς οἰκίας τῶν εὐγενῶν καὶ εἰς τὰ ἀνάτορα ὑπῆρχον λέοντες, ἄρκτοι, πάνθηρες, λύκοι ἐξημερωμένοι.

Ὁ Ἰούλιος Καῖσαρ ὁσαῖς μετέβαινε τὴν νύκτα εἰς τὴν οἰκίαν του μετεχειρίζετο Ἐλέφαντας, οἵτινες προπορεύοντο κρατοῦντες φανάρια διὰ τῆς προβοσκίδος των φωτίζοντα τὴν ὁδόν! Ὁ δὲ Μάρκος Ἀντωνῖνος δὲν ἐδίσταζε νὰ ἐποχῆται μετὰ τῆς ἐρωμένης του Κυθηρίδος ἐφ' ἀμάξης συρομένης ὑπὸ λεόντων!

Θαυμαστὴν δεξιότητα καὶ καρτερίαν ἐδείκνυον προσέτι οἱ Ῥωμαῖοι θηριοδασταὶ εἰς τὸ νὰ διδάσκουν τὰ θηρία νὰ μαυθάνουν νὰ κάμνουν πολλὰ πράγματα ἐναντίον καὶ αὐτῆς τῆς φύσεώς των. Οὕτω λ. χ. ἐμάνθανον ταύρους ἀγρίους νὰ φέρουν ἐπὶ τῆς βράχειός των παιδιά χορεύοντα! λέοντας νὰ συλλαμβάνουν λαγωὺς καὶ νὰ τοὺς θέτουν νὰ κάθηνται ἐπὶ τῶν δδόντων τῆς κάτω σιαγόνας των! Ἐλέφαντας νὰ χορεύουν καὶ νὰ γράφουν λατινιστὶ, ὡς καὶ νὰ παίζουν τὸ κύμβαλον ἐμμελῶς! Ὁ Πλίνιος μάλιστα ἀναφέρει παράδειγμα Ἐ.

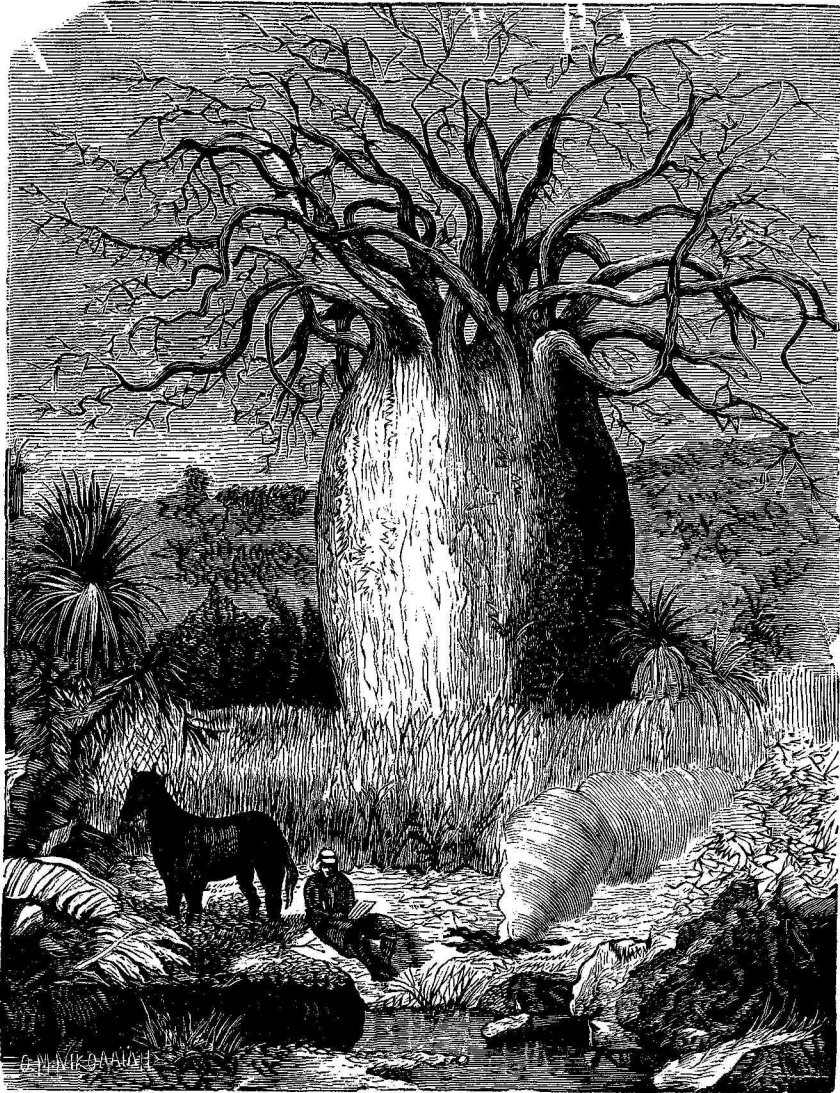
λέφαντος, ὅστις, ἐπειδὴ δὲν ἠδύνατο μὲ τὴν αὐτὴν εὐκολίαν, μὲ τὴν ὁποίαν οἱ συναδελφοί του, νὰ ἐκμάθῃ τὰ διδασκόμενα, ἐφαίνετο τὴν νύκτα κατὰ μόναν ἐπαναλαμβάνων καὶ ἀκούμενος εἰς ὅσα τὴν ἡμέραν ἐδιδάσκετο!

ΠΕΡΙΕΡΓΟΝ ΔΕΝΔΡΟΝ.

Ἡ Αὐστραλία εἶναι, ὡς γνωστὸν, ἡ μεγίστη νῆσος

ἧνος ἤρχισαν νὰ τὴν ἐξετάζωσι. Μετ' αὐτοὺς οἱ Ὀλλανδοί, ὑπὸ τῶν ὁποίων καὶ ὠνομάσθη Νέα Ὀλλανδία. Ἦδη εὐρίσκειται εἰς τὴν κατοχὴν τῆς Ἀγγλίας, ἀποστειλᾶσθαι ἀποικίαν κατὰ τὸ 1618.

Μεταξὺ τῶν δένδρων, τῶν φυομένων ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ, ὑπάρχει ἐν λίαν περιεργον διὰ τὸ σχῆμα τοῦ κορμοῦ, ὁμοιάζοντος πρὸς ἀγγεῖον, ἐξ οὗ ἔλαβε καὶ τὸ ὄνομα ἀγγεῖο δένδρον.

Ἀγγεῖο δένδρον.

ἐν τῷ κόσμῳ κειμένη μεταξὺ τοῦ Ἰνδικοῦ καὶ τοῦ Νοτίου Εἰρηνικοῦ ὠκεανοῦ. Ἔχει μῆκος 2500 μιλίων καὶ πλάτος 1950, ἐμβαδὸν δὲ ὅσον αἱ Ἠνωμένοι Πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς ἢ 16 φορές μεγαλειότερον τοῦ τῆς Γαλλίας.

Πρῶτοι οἱ Πορτογάλοι κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 16 αἰ.

Εἶναι δὲ τὸ δένδρον τοῦτο πολὺ χρήσιμον εἰς τοὺς κατοίκους, διότι παρέχει εἰδὸς τι βευστοῦ λίαν ἀναψυκτικῶ. Τὸ ὑγρὸν τοῦτο ἀπολαμβάνεται ὡς ἐξῆς. Εἰς τὸν κορμὸν τοῦ δένδρου κατασκευάζουσι κοιλώματα ἐντὸς τῶν ὁποίων συναθροίζεται τὸ βευστὸν τοῦτο καὶ χρησιμεύει πρὸς κατάπαυσιν τῆς δίψης των κατὰ τὰς